

FILOZOFICKÁ FAKULTA
UNIVERZITY KARLOVY
V PRAZE

Ústav světových dějin

Posudek vedoucího bakalářské práce

Veselý, Jiří, Příspěvek k propagandě britského impéria ve filmu v letech 1918-1939, Ústav světových dějin, Filozofická fakulta Univerzity Karlovy v Praze, Praha 2015, 55 stran rkp.

Moderním dějinám britského impéria věnují anglosaští historikové hodně pozornosti, v české historiografii však shrnující práce schází. Období po první světové válce je poměrně opomíjeno (výjimku tvoří pouze dílčí studie Jaroslava Valkouna o problematice správy britského impéria v meziválečné době). Velmi významnou kapitolu dějin britského impéria v první polovině 20. století tvoří problematika propagandy. V britské historiografii se vytvořily dva hlavní směry, které se mezi sebou dohadují o tom, jak velkou roli propaganda hrála. Jiří Veselý se kloní k proudu, jehož jedním z hlavních představitelů je John M. Mackenzie, který pokládá propagandu britského impéria na Britských ostrovech za velmi důležitý aspekt imperiálních dějin. Autor se přitom zaměřil na dosud nepříliš probádanou problematiku propagandy britského impéria ve filmu, která se stala v době rozkvětu kinematografie poměrně důležitým nástrojem pro šíření imperiálních myšlenek.

Práce má poměrně logickou strukturu. Bakalářská práce je rozdělena do tří kapitol. První z nich je pak jakýmsi uvedením do problematiky a vysvětlením základních pojmů. Právě na přelomu 19. a 20. století, tedy v době kdy si řada britských politiků uvědomuje krizi Velké Británie a impéria, začala nabývat propagace imperiálních myšlenek na významu. Právě proto se Veselý věnuje i tomuto období. Druhá kapitola analyzuje britský filmový průmysl po první světové válce. Velmi povedená je podkapitola nazvaná Soupeření

Ústav světových dějin

s Hollywoodem. Součástí této kapitoly jsou pak dokumentární filmy, jež se zabývají jednotlivými oblastmi britského impéria. Zde bych na úvod kapitoly čekal nějaké zhodnocení, společné myšlenky dokumentů, pokud je lze najít. Poměrně málo prostoru autor věnuje dvěma posledním dokumentárními filmům (*West Africa Calling* a *Five Faces*). Poslední kapitola analyzuje nejen britskou ale i hollywoodskou produkci, jež se týkala problémů britského impéria. Stejně jako v předchozí kapitole autor nehledá shodné či rozdílné rysy, spíše jde o jakési shrnutí jednotlivých filmů (zde mám na mysli především podkapitulu Dobrodružné celovečerní snímky z hollywoodské produkce).

Na závěr svého posudku bych chtěl poznamenat, že navzdory mým výtkám se jedná o poměrně povedený text, který splňuje veškeré nároky kladené na tento typ kvalifikační práce, proto ji **doporučuji** k obhajobě. Navrhuji hodnotit ji klasifikačním stupněm **velmi dobře**.

V Praze, 19. 6. 2015

PhDr. Jaromír Soukup, Ph.D.

Ústav světových dějin FF UK v Praze